

ROK KNĚŽÍ 2009 - 2010

MYŠLENKY P. IGNÁCE STUHLÉHO

PROSINEC

1. Pán Bůh dá, co potřebujeme. Ale my nesmíme žít dále stejně, jak by to nic nebylo.
2. Kdo se nedovede zříct maličkosti, nedokáže se ovládnout ani ve věcech těžších.
3. Musíme se divit, jak nám Pán Bůh žehná, ačkoliv si toho nezasloužíme.
4. Umiňme si, že budeme se vším zacházet, jako by to právě přišlo z ruky Boží, od botů počínaje, oděvem, jídlem, papírem – se vším podle ducha pravé chudoby.
5. Modlete se za své blízké, aby jim Pán Bůh dal dosti síly a vytrvalosti, aby mohli konat dobro a též aby mohli, co se týče hmotného majetku, dobře prosperovat.
6. Kdyby lidé znali katechismus jako před 50ti lety, pak by nebylo ve světě tolik vražd, sebevražd a násilí.
7. Dnes se všude požaduje věda, ale srdce zůstává pusté. Kdo dbá jen na vědu, stává se bezohledným. Vidí jen svůj cíl a nehledí napravo ani nalevo. Věda je dobrá věc, ale ctnost má přednost.
8. Prosme Pannu Marii a důvěřujme jí, ona nám může hodně pomoci v našich těžkostech.
9. Člověk musí občas plakat nad zřejmými důkazy lásky Boží k nám.
10. Důsledky četby nevhodných knih jsou takové, že se z nás stávají slaboši a snílci, kteří nejsou schopni oběti. Čtěme jen to, co nás povzbuzuje ve víře a vede k dobrému.
11. Kdybychom odstranili z našeho života všechny knihy, které nás vedou ke hříchu, udělali bychom v duchovním životě velký pokrok.
12. Rozhřešení při projevu lítosti vám dá každý zpovědník. Ale ty životní směrnice,

nám nedá každý To už musí být vloha od Pána Boha.

13. Kdo nevidí zásluhy druhého, není nikdy moc vděčný. Ale když je pozná – to je pravá vděčnost.
14. Budme štědrí, vždyť Pán Bůh je k nám také štědrý.
15. Svěřte se do rukou svých nadřízených a nechejte je, aby rozhodovali o důležitých věcech.
16. Mějme v úctě svaté a následujme jejich život.
17. Důvěřujme v Boží prozřetelnost, ta nás nikdy nezklame.
18. Neustále kolem sebe zasévejme pokoj a radost.
19. Modleme se s velikou vroucností a vírou, zvláště při mši svaté a Pán naše prosby jistě vyslyší.
20. Mějme velkou důvěru a úctu k Nejsvětější Svátosti i k naší Matce Panně Marii.
21. Všechno, co na nás přichází, berme jako řízení Boží. Svěřme se Boží prozřetelnosti a Pán už své dobré dílo v nás vykoná.
22. Spíše se za druhé modleme a svěřujme je do Boží milosti, než abychom je kárali.
23. Nikdy neztrácejme naději a důvěřujme v Boží pomoc – i v okamžicích, kdy se nám zdá všechno ztraceno.
24. Naší největší ctností ať je pokora.
25. Važme si každého, který nás v životě obohatí - ať už duchovně či hmotně.
26. Budme pokorní a poslušní vůči Pánu Bohu, plně dokonale Jeho vůli a spoléhejme se vždy na pomoc Panny Marie.
27. Všechno konejme pro spásu duší našich blízkých i těch, které nám Pán Bůh pošle do cesty.
28. Více konejme dobrým příkladem než dlouhými řečmi a neustále se modleme za druhé, nemocné i zemřelé.

29. V těžkých situacích kleknout a modlit se. Kleknout a modlit se, nic jiného nemůžeme dělat.
30. Mějme hlubokou víru a lásku a pracujme pro Boží slávu.
31. Buďme stále lidmi víry, naděje a lásky. Cvičme se neustále v trpělivosti.

Myšlenky byly sestaveny na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži